

limiž bankovky z oběhu vzaté byly pozměněny, byly nepravé a by také obžalovaný byl si toho vědom. Vyčerpávat se dle § 2 al. 2, dolus pachatelův — jak je patrné ze srovnání s § 4 cit. zák. — v úmyslu nescoum se k vyličení činnosti pozměňovací za účelem udání pozměněných bankovek za bankovky platné.

Čís. 150.

Předražování: Ku splnění skutkové podstaty předražování se nevyhledává, by činem byla způsobena škoda.

(Rozh. ze dne 4. března 1920, Kr I 544/19.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného Františka S. do rozsudku krajského soudu v Kutné Hoře ze dne 28. srpna 1919, jímž byl stěžovatel uznán vinným přestupkem předražování dle § 20, č. 1 cís. nař. ze dne 24. března 1917, č. 131 ř. z. mimo jiné z těchto

důvodů:

S hlediska čísla 9 a) § 281 tr. ř. dovozuje stížnost, že přestupek předražování jako delikt majetkový předpokládá, že poškozenému vzešla škoda. V daném případě k dodání tuřinu prý vůbec nedošlo, Václav T. mimo závdavek 1000 K na tržní cenu ničeho nezaplatil a žádné škody netrpí. Avšak nehledě k tomu, že svědek Václav T. dle obsahu zmateční stížnosti samé jest nucen domáhati se vrácení závdavku na obžalovaném civilní žalobou u okresního soudu v P., tudíž trpí škodu a jako poškozený se připojil k trestnímu řízení — jsou splněny náležitosti skutkové povahy předražování již tím, že dle zjištění prvního soudu obžalovaný vědomě požadoval, resp. si dal slíbiti za předmět potřeby cenu patrně přemrštěnou, využívaje tak mimořádných poměrů vyvolaných válkou. Aby z jeho činu vzešla škoda, zákon jako náležitost skutkové povahy nestanoví.

Čís. 151.

Reální konkurence zločinu dle § 81 tr. z. s přestupkem dle § 314 tr. z. jest možná.

(Rozh. ze dne 4. března 1920, Kr II 186/19.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného Augustina V., do rozsudku krajského soudu v Olomouci ze dne 9. srpna 1919, jímž byl uznán vinným zločinem veřejného násilí dle § 81 tr. z. a přestupky proti veřejným zřízením a opatřením dle §§ 312 a 314 tr. z. mimo jiné z těchto

důvodů:

Proti odsuzujícím výrokům pro zločin dle § 81 tr. z. a přestupek dle § 314 tr. z. uplatňuje zmateční stížnost hmotněprávní důvody č. 9 a)

(správně 10) a 9 b) § 281 tr. ř. První důvod shledává stížnost v tom, že obžalovaný byl neprávem vedle zločinu dle § 81 tr. z. odsouzen také pro přestupek dle § 314 tr. z. proto, že dle zjištění soudního řekl svému synovi Bohumilovi, když jej městský strážník František P. vyzval, by s ním šel na policii, »nikam nepůjdeš,« že při tom zvedl a na strážníka napřáhl židli v úmyslu, by odvedení svého syna Bohumila zmařil. Stížnost má za to, že celý uvedený děj dohromady může tvořiti jen jediný skutek, a posoudil-li jej nalézací soud jako zločin veřejného násilí dle § 81 tr. z., proti kteréž subsumpci stížnost ničeho nenamítá — že nemůže současně v témže jednání spatřovati také ještě přestupek dle § 314 tr. z. Stížnost jest na omylu. Rozsudek uznal obžalovaného vinným zločinem dle § 81 tr. z., zjistiv, že trojnásobným způsobem násilně vztáhl ruku na městského strážníka P. — totiž tím, že mu přivřel ve dveřích nohu, když vcházel do jeho bytu a jej při tom rukou do těla rýpl, dále, že jej, když do bytu vešel, pěstí do prsou ždouchl (strčil), a že na svého židli k ráně napřáhl — vše to v úmyslu, by zmařil jeho služební výkon, totiž předvedení obou synů obžalovaného Bohumila a Jindřicha. Vedle toho odsoudil první soud obžalovaného také pro přestupek dle § 314 tr. z. proto, že obžalovaný u příležitosti třetího násilného vztažení ruky na strážníka P. (napřaženou židli), pronesl k svému synovi, když jej byl strážník vyzval, by s ním šel, slova: »Ani na krok nepůjdeš,« že jej tedy vyzýval, by neuposlechl a nešel se strážníkem na policii a tím se vmísil do výkonu jeho služby, která právě směřovala proti synovi obžalovaného. Právní posouzení prvního soudu odpovídá zákonu. Zločin dle § 81 tr. z. může se stýkati v reální konkurenci s přestupkem dle § 314 tr. z. Oba delikty mají společný předmět — totiž úřední jednání nebo služební výkon, proti nimž se jednání pachatelovo obrací, a úmysl, který směřuje ku zmaření služebního výkonu úředního jednání. Rozdíl spočívá v prostředcích: § 81 tr. z. předpokládá použití fyzického není násilné (napomenutím, zrážením, varováním atd.). V přítomném případě výkonu veřejné služby může se státi jakýmkoliv způsobem, které není násilné (napomenutím, zrážením, varováním atd.) V přítomném případě správně uznal soud nalézací, že násilné vztažení ruky napřažením židle dlužno podřaditi ve spojení s ostatními náležitostmi skutkové povahy pod ustanovení § 81 tr. z., slovné napomenutí a zrážení obžalovaného vůči synovi, by neuposlechl rozkazu strážníka, pak pod ustanovení § 314 tr. z. Uplatňovaného důvodu zmatečnosti zde není.

Čís. 152.

Předražování. Lhostejno, koupil-li pachatel věc, při jejímž prodeji se dopustil předražování, původně snad pro sebe a rozhodl-li se ji prodati teprve později.

(Rozh. ze dne 4. března 1920, Kr II 210/19.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost Bernarda B. do rozsudku krajského soudu v Olomouci ze dne